

אלו דב וגמל

אז זיין תורה שאין אדם - נצח היותו בל יום פחות, ובפניו תי דב קדש ה' ונאמרה מה נוי הדבר שנים ביום אחד אדם אדם אפני, אמרה הקדש בל דת, ובכן אפני אביו, ומה גדול הקולו אדם אפני, ואמרה זה ה' בתורה בבוני מוהקת מקשר בין יצור יוצרו ית, והאדם מתנה מהבלי הוואלם אבולות בנצח, ואלו גם זאת מתנה מתקבלת ברצון, ואמרוהו לבו מתאמרה אטודה, ויותר מזה אז חלק התורה אז כבוד שאין, אשר בדונותיו, טרם נתגלה, ובעל הגורמים אצור השכינה, ואלו שנים אחר אשר יותר גדול אדם אשר יצרה בתורה בביכול אהטיק עם קולו ית, ואמרה צדיק קאכיה, ובתורה תל דוד וגו', אכרס בדור הנגה אשר החושק יבסה ארץ, ואלוהי אאמים, והנותרים אפי' ואלותה בטרון בראש הדג, ובנס אז הקדש, והם הם האמשים אצור חסד ית, וקריאות הדואם, והקדש מתאמה אכתות, ויהי שנה אצור ל' אפני ית, ויתגדל ויתקדש שמי רבוא.

הישיב אמה

יתגדל נא כל אחד אז אחיו ואל רעהו וכו' ואל אכרס אאם קאכיה אמה ואלתה כל מה שקולנו בדונותינו, וגורמים צדיק השכינה, ושנה אצור וצור וצדקו בלמה שלם.

...הנני כבר סגור לכופ האגרת, אשר ליסודעי נשכרת,
עזיו להפארת, בגלות הכפרה, לרעואה נכדחת, לנעשו הכטורה,
בתורה העשרת, וכאז ביקרת, ימים ולילות לשכמרת, לעדי עד יבורך.

יכא ברכה סגור כעתירת הכמפה הייט כאול

י"ט תמוז תשכ"ד בני ברק

ל

אורי ליוט ד' ג' אב תשכ"ג בני ברק

אחדשה"מ וכו':

בין הגנרים נביע אמרים, אשר יעופו כפפרים, הולך לדודי
לשפרים, במבוא סקרים, מצפוני סהרים, לראשי ההרים.

מה יפיות ומה נעמת אחבה בהענוגים בכתשעו כיהרון הכל
ותחדה הכל וממנה הכל באין מפריע ומפגיק יומם ולילה,
הלכות התנוגנה לרשעם אוזן אשרי אנוש יעשה זאת...
...בברכה סגורה חיים כאול

ל / ב

..ראוי לשים לב על מתינות, וכיחוד בין אדם לחכירו,
זה מכבר הדבר בזכרוננו להעיר...

א"ה.ראיהי לנכוז להשתיק כזה מש"כ

ביחסי חורני "מסורת" חלק ה' - חש"ל).

...כתב הרמג"ן ז"ל בהקדמתו לספר המלחמות כי יודע כל לוכד

הלפודינו דאין במחלוקת משרטיו ראיות נמורות וכו' דאין בחכמה הוא
כוכב נרור כגון חשבוני העשורה ונכיוני הכונה וכו' ונעים יהרון
הכר לכל דינר כמכסי ההלכות והוגן הטוגיות עם הכמח הכל הנכוז,
וזאח חכלית יכולתנו וכוונה כל זכא ויר"א בחכמת הגמרא, עכ"ל, ואמנם
היכוד בחכמת הדורה הואפא עד כמה החכם ואוריהא חד הוא, בעומקם כל
הלכה, ועד כמה הכלכל הוא כל מעשיו על פי חובת האדם בעולמו, וכמו בזה
זז"ל באבות אה אין חכמה אין יראה, אם אין יראה אין חכמה, כי באמת
מה לנו ולחכמת התורה אשר ארוכה כארץ מדה ורחבה מני יכ, ואם הכפי
הגב" אמרו אם הראשונים כמלאכים אנו כבני אדם ואם הראשונים כבני
אנו כחמורים וכו' הרי אלף אלפי פעמים אנו כלא היינו ומחכבהינו
וררהורינו אפס והוהו משה, אבל חובתנו בעולמנו להחמם במה ענקרא נכלו
--נו ולתפול ולהייונק ולשפוט על פי מה ענקרא הבנחנו, והמשפט לאלוקים
הוא, ובחיות האדם יראתו קודמת לחכמתו וכל כעשיו על פי התורה ומתייגע
ועמל בתורה ראוי הו א למייעתא דמיא לקבוע הלכה, ולחרון משפט, וכל
גדלות האדם נקבעת במדה שוכה להיות הוא ואורייתא חד, ואף באדם שיראתו
קודמת לחכמתו חכלית השלימות, וההלכות בלשונן שנונות ע"ס, אלא שלא
זכה לעומק ההבנה בעיון ההלכות, הפליגו חז"ל בהעדר חשיבותו...לולול
בוה שלא זכה להיות חלק מן התורה בעומק העיון, עד שהעמידוהו כסל
מלא ספרים, חכלית השלילה מן החכמה....

...עלינו לשנן לעצמנו השכט והערך, שאין התורה נקנית אלא למי שסמית
עצמו עליה כיגיעה עצומה בגפ"ה יומם ולילה, וכבר חנן הכורא יח' בלב
כל אדם המבקש להכין בין חכך לכר, ולדעה איזה מקום ישכון אור.....

שלך ורוב חסדך

ברוך ה' אלהינו כי בהכרח שהחזקתה תהיה על צד האמת ואי כחולו לא נחמדו אמונה אנוני
 האמת והאמת תהיה נגד כגור צדקו לך יבוא יום, הרי יחדנו תולדת וצדק בידי ע הדין והאמת תהיה
 הרבים והוסקנו הקדש והוא. ונקי מצוות של וברוך והוסק. כולו הנסד
 וזמנך בהיות האדם על מקומו, ובזרי מחשבותיו על ידיו האמת, הרי קדש האמונה מן הקלות ביותר
 כיכל הגיגיו ודעותיו תהיו בהיותו רחוקי ורחבי תולדת וברוך ד' ונעל! מאדלות באו ימים זקבן
 והשכל באור אמתיות ואת האמתקים מדגש ויגות צדק, ומה דרך האמת זה אכתיס המקדש אמת בזאתה
 עליה

ובהיותך על ונעל הרי חסדך דברים ואלו אמת, וברוך קדשך וברוך יתעלה
 זכרונך אלך על אנוני האמת במאחד דולק וכן דמות נצח ונקי ימים שאל
 ב תאמן תש"ט בנ' בוק

ק"ה

שלך רב (אמת)

אנחנו הג' יצאנו, ובכבוד לשירים יכה כס, וכן אלך
 בקורנו רגלי דמסעל כדון אדסס ג' ארס, ובעני ארנד
 יצא אלף בזה כולו אלל חל דגלות, אגיל, דוש, נפסין וכן
 ארסס אור ארסס, אורן דלכין שיהא בתכן ארסס, אכר
 שיהא הפסל וכן אסל ארסס ויתס אהרין אדס דגדגס
 הדלר, אדסס רש' אסס ד' ה' קורא כל הקס אלא
 אקדא אדסס, אלא שדססס כדסס הורה, אדורו אלא יקדור
 אדססס, וכל חסס כג' דסססס אסס אלו יסססס אדורו יכה
 אקד אור דגדגס החין איתן סלולס בור' ה. הוא חידלס שסס
 ארסססס

אנחנו כולו דופת הססס סססס אדסס
 חסס סססס סססס אדסס סלולס אדסס
 הדל' חסס אדסס

ג' אדסס חלל

כיתרון האור מן החושך כן יתרון הדיון מן הדבר, ואם קצת קמצי מוטב ראשון, כאשר גם מוטב דיון נוסף הכל כהלכה יאמר
 ואמר זה דיקר הלימוד הוא המל והדקדוק והדלות סולת נקי, כא"כ ההתייחסות לראשונים חייבת להיות כאלו שרבי מלה אשר
 קטנם צדקה מאתנינו, כאשר הוא דאמרת, וא"כ כאלו זכינו לכותמם, והרי ידעת הכרש בין קטן לגדול, שזה פאין בטאין אינו
 לאכ"כ הראשונים ובגדולי האחרונים י"ל, ובטוחני כי לא אה שכתבת לאחר דיון שזה לא היית כותבו לאחר דיון
 על שמתים, וא"כ לאה לא להוסיף שזה אישית, וכבר הכאת לדעת כי שדרי הדיון גם האה פלחום לפניך, ולדמות
 זה המבטאות השמיות סוכה צדיקת ידיעת הטרדה,

אחזק ואמלאם היו המדדים יחידים, וסבלו ממחנקי לקיטות,
אבל כמדת הצורות הקדומים, הני רק היחידים האלו הצליחו להקים
צורה ימים, והיזהר לא נח ואמין לקרוב את הצורות שגאנו,
ושם נשארים היחידים מהם, ואשרין שצריך אם מעמיקן להודות
אחיזתם ולמקד חזק בעולם, אז גמלאם הו', כי חלו הם מימי
הצורן שדרכו בהם אדומתן אמלאם, אכילס הי' קשה והיו נסיון,
ואין כיון שום חידוש, ואדברה פ' קאי ואכילס מוכיח שזוהי הצורן
שגשג מתקד אב,

צירא פ' היצהר אחזק א' (הצאת אשור רח, ואחיל וני
אסור אדכר אס א' פאן, צב אמס וניא לקים מציה כזו, ואחיל
אחיל אמין, והני יחד שצורס צ' לא חסרים פ' טא, אז פחור
אחילצים שפחור נא, ולכן אמס אהמיחם ארנח, רק אהמיון
בטובים שבענינו, וכל אב שהי' בצורות הקדומים, ויש להפיל
כל יצאג באופן פוסי פלא גמלאם לידי נסיון ולא לידי קצין אמלא
וחלו אכיל, וכן כל פוסי שווצים שגמלאם יש אדקס שגמלאם אמלא
ידנו בצב, חזק זה אמלאם,

והני בדוכה שפאן לקדל דיכס ודינמיס
למנה אינר ודינר נח- אמלאם יצפוס א'ג
ואחזק נספח

אלו זה והשקט והטוב

אחריהם בזה"ל

למה היצירה כי זאת אשר יאמר .. יאמר, וכתב מין קלה
באגרותיו שחביבין יסורים רצה שיהיה אותו כעליו ברחמיו ואהבתי הקשר בין יצור
איוצרו יתל, ומאדו הבטחון וזאת האהבה את העלם כשקול, הרי אין היסורים אלא כמדורים
את האדם וזאת את העבדים האורג הנכון, כי האמת אין אדם יודע מה יולד יום,
ומעלה פרוסה, הן כל החיים, וכאם חיים ברחמים, ובאדם זו כולם שום גם
החיים וגם העבדים.

נמצא כי כל האנשים במלך שיה, וא"כ מה מקום לפאגה,
ואיך יבנה יש אהבה צד בשאמה, כי בשדה שזדק, מצאנו שכינה מה זשון
אומרת קלן מואש בל, וא"כ איך המסיר דאגה מאדם וזאת יוצר יתל,
ואצל זאת כל הסובבים, וצלאו בבל, ואינה דומה מצוה הנשיא בשאמה
אנשיה במלך.

והנה דכה כח"ל פליטא לכות. מחשבותיו והנהגותיו בדבר
הנבונה המעמדת זה, כה יוסף בביתו ג'כא ונהויא מליא עד
אשר דינו ומענה בשוקיפוציון ברחמים.

כדמרת מונח ודו"ש חיים אגל

מלך ויקם ופנה בעי ביק.

[illegible]

שלי רב אלוהי. מורה ונא

אשר אין שכינה אלהים בין הימים שבקשים את האמת
באמת, ובעלי-האמת לעיניו הן רב סימן הדבר, ובעלי-האמת
וכוונת האמת שיש לו שם אחד בלתי (היום אלוהים ויודים בו
והאמת אשר ע"ז שישב בביתו מים אחדים אין לו אלוהים ויודים
אשר הם אין אמתם אחד, אבל היום מקרבין הודים את החל
באשר הדברים יוצא מזה שכן היו דרכה של מורה, הרי כהנו
אשר בקשים, הוא שם שמתן הוא בדבר היצירה, וא"כ למדן
אמתם אלהים, וכבר כמד מן צללה במנה שכן הועלתו הם
בין הנהגה שמתן נפסין אמתם דעתן של ירידה, ואם תבדוק
אשר הימים מנהגו מהדור הקדש, כל הדבר לפני אשדיו שנה
היונה שהם אלו שהמורדו עם הקלשים האלו, ונמצאנו אמתם בו
הימים, ואם נמצא שהם אלו שישו בקלות, וידע שיהיה הנה קשה
וירידה קל, וזק ואמת בדמיון במורה שישפך, ודד לך שכן נמצא
הימנוד בסוף ימי הדודם, אלא כל שנה נשא שדבר אמת בעיניו
אחרי הנשקרה שכן נוצר, ואשר נ"ץ יוצרו ית"ש, ובעד קונם אלא
לכן אין אמתם מוסר הבלמה בהשקפה זו האמת, והנשקין בן שפך
שפך ורובה ד' את העינים אמתם וקודם לכל קודמו באמת
והנשקין בדבר שישפך אמתם אלא אלא כח
ידע אבד מלי דמיסב. באמת אמת
שפך וקודם שפך

אלי רב לחובבי מרחק

ידעתי שזיכרונך לעד ולעלוי דבריך אלוהי, והנה
סוד איסור דבר הנימוץ של מין זלילה הוא שהמורה
זינה כשזר חבוי שם לעמוד על אמתות דברו ופיו
בלבד, ולאו המורה היא חלק זה אלא, וידעתי והנחת
זינה ומציאותה שהאדם נדבש חלק. מהמורה ולמלא אגדק
כיוצו, בקרה ואוריתו מד הוא,

והנה כאשר הוקם כבוד המקום, והקרה
מאגד אלה כולו דד כינה וכידעו, הרי המצב הזה משיע
לידי המורה ולידק דה, ואז לאו ה"ז ה"פ, והנה יצא
מצי שזין להם כגון כבוד, וכבוד פדמים בטומים לאו
במדינה זליל כלל, אכן אבקש דשה לען מרחק, והכנס לפני
לפנים מורה דין שכן מין בעניי כבוד, וכל המבקש
וזהירות והתחמול עדיף, תבד שהיא מקדמת זמין כידי
המורה, ואז רצא לאור שזנו דד של מה דבר, והנה דמנח
ומאור פניך הן יכול קל לשאת זוי.... הביחור וקנה תש
זה המקום ותלית כל דרכיך אלה והלל כמעתי דין איש

לפני חיי אדם תשס"ה

27. He

אמצ"ה ו"ת באהבה

[illegible]

כ"ה יס"ט .
ויהי עתה זמנך ג' ע"ה

כנפסו הש הירד ינפס זינפס אוקירו חיים מל

יְהוָה בְּעַד מִצְוָתוֹ.

~~חוקי אברהם~~

אברהם ושר

האיתל הגיעתני היום, ונאלו דהותי דירושלם אין בלה דיד אברהם
והער בשחרותי ^{דבר} אין דעתי נוסה חסוש וזהרר אחר אנגלן נא ישראל, יספרו פשוט
אתק בן יקוב אשתר, שוין אחיד שחור באקוס שאינו נחור, אכל דיקוד נחור, (והרי אמר
במלי נביא בן אן צהק שחרות היינו אה מאונח לא דיר), ודכלא אנשר דגם האשרתו צרכה
שתה שחר אן שאינה דיקוד וגם סתמות הקוסקים דכלאן דא ישאור מאנה, שאפסם
אלא ארבע ומו הקצירו אהשחר,

ודאן דודאסיוס דדרכה אהצחה
דתיש בלבש אן ^ש חייס שמו

אשרת בשלכות אהת יך ילאן

תשכ"ז

יח

תשכ"ז

ה' את הכרכה ^{תשכ"ז} אהדשה"ט ושרת בלב שולר והואה,

דאלות גיל שואדות בלין בקריו וכתביכ בד"ה, ושר בזותה
שלה גגס אהם נקרות יליכ בקשר גגסו וזמ"ה בחיבות זין קר אהש,
וקרזות הואכיר את הימות שאין צוהת התורה כלום ואיש ואשתו כל כוחו
אקבול את כל אורחיתו כדירצו ית, אנשי יוצרות בדברי אהש אשר אלהינו
זלו הרקשה באימות אכחות האגש, וקשה לתורה, אן היזעלה וקעלה
שאין אשה עלי מלך....
יהונו כולם ברכה ושרו ^ש חייס שמו

קריב דבריחם מ'ג'נ'ן. ולא מ'נ'ט דהם מ'נ'ר. אמה ש'מקשה דיס'ר. וז'נ'י ר'י.
 וט' כ'ם ל'כ'ר אמה ז'א י'ט'ן פ'ל'ק'ן ו'כ'מ'כ'ו'ר כ'ל'ש'ן ת'י ש'כ'ר'ו א'ל'א ד'י'כ'ד'ו, ו'ל'א ד'נ'ן כ'ל'ן
 ד'י'כ'ד'א א'ט' א'ל' ס'נ'ק'א. ו'כ'נ'ת ה'ג'ר'א ז'ל' י'ק ד'ד'ב'ר'י'ה'ם א'כ'פ'ר ל'כ'ר'ס ד'י'כ'ד'ו ד'ה'ל'א ד'נ'ק'א ט'י'ן
 ד'ס'מ'ט ל'ו ד'נ'י'ן ה'א ל'ל'ז'ל' ד'ש'ל'ל'א ד'מ'ס'ת'ל'ק' ד'ל'ו ז'י'מ'נ'י', [א'ל'א ל'א ש'י'ס ד'א'י' מ'ד'ב'ר'י'ה'ם].
 מ'ש'ל'ט ד'ד'ב'ר'י' ה'א'ח'ד'ר ש'כ'ר' ד'ס'ן ש'ל'ט ו'כ'כ'א'ן ד'י'כ'ד'ו ד'כ' ד'י'כ'ד'א א'ט' ק'ז'א'כ',
 נ'כ'א ד'ה'א'ח'ד'ר ד'ז'ק'ו'ן כ'ת' כ'ן ו'כ'ט' דיס'ר.

וה'י' כ'י'כ'ר'ה מ'כ'ד'ו ד'ל'ט ח'י'י'ם ש'ו'ן

י"ט ג'ע' פ'ת' ג'ש'י'ט'ר ת'ש'ט'

ש'מ'ח'ת ל'מ'ק'כ'א ד'ב'י'ז' ד'ד'ר'י', ו'ה'נ'י' כ'ש'ה'נ'י'ד'ו'ן א'י'ז'ה ד'ד'ר' כ'ט'ל' מ'א'ל'י'ן
 ו'א'י'ז'ה ד'ד'ר' צ'י'י'ק' ב'י'ט'ו'ל', ז'י'ן ב'ז'ה מ'ק'ו'ם א'ח'ל'ק' ב'י'ן ט'ו'מ'ז'ל'ה ל'ס'ו'כ'ה, ש'ה'נ'י'ד'ו'ן
 ה'ו'א ז'ל' ה'ד'ב'ר', מ'ש'ל'ט' כ'ש'ה'נ'י'ס'ו'ן ז'מ' צ'י'י'ק' ב'י'ט'ו'ל' א'ח'ל'ק' ש'פ'י'ר י'ש א'ד'ו'ן ז'מ'ן
 ה'ב'י'ט'ו'ל' ה'ו'א ל'ה'ח'ש'ב כ'ח'ל'ק' מ'ן ה'ס'ו'כ'ה, א'ו ש'ה'ב'י'ט'ו'ל' ה'ו'א י'ק ל'ג'ר'ו'ם ש'א'י'ן
 כ'א'ן א'ה'ל'א.
 כ'ה'צ'ד'מ'נ'ו'ת ז'ל' א'ש'מ'ח ל'כ'כ'ו'ל' ה'ד'ב'ר'י'ם ש'כ'ר' נ'ז'א'מ'ו'ן ד'ל'ט' ז'ל' ה'א
 ה'ת'ש'י'ב'ו'ת ה'ג'ז'ו'ל'ה ש'ב'ל'י'מ'ו'ד ה'ב'ק'י'א'ו'ת כ'ש'נ'ו'ת ה'נ'צ'ו'ר'י'ם, ו'ז'ש'ר ה'ם מ'ל'ו'י'ם
 ל'ז'ו'ד'ם ז'ל' כ'ל' י'א'י' ח'י'י'ן.

ו'ה'נ'י' ב'ז'ה א'ה'ב'י'צ' ת'ע'ל'ת ו'ב'ו'כ'ת ש'ת'כ'ה ל'ז'ו'ת ח'י'י'
 ו'ה'פ'ק' ב'ה ו'ה'פ'ק' ב'ה ד'כ'ו'ל'א ב'ה ו'ת'ב'א'ו'ת ל'ז'ש'י' ו'ת'ע'א'ו'ת
 ל'ו מ'ן ה'ז'ו'ד'ם כ'ש'ת'י'ר'ת א'ז'ה'ב'ק'ן ח'י'י' כ'א'ש'ק' ח'י'י'ם ש'ו'ן
 י'ע'ז'ק' ב'ל'ק' ת'ש'ט'ו'

מ'כ'ו'ת ה'ט'כ'ו'ת מ'ת'ו'ת'ו'ת ל'ד' א'ת'ה

אלו וזה דבר

אחדות

היה חכמי זבגו פא"ר, ואין להיות והעני מקוה אצל אנכי
קצת העני נאמר לשלוח בכתב.

הדברים ידועים כי השימוש בצבאות יהודים בשבת הוא ח"ה
גדול כאשר כבר נכתב אכן נראה, ואף על המה הפורצת בשטח הגנה ופחות
הקושיים וההכרח, הם נאמר על החרדים אדם באזהר אל הדבר האופן
תמיד כאופן, ואין ספק כי חוקר הצוסקים בצרכי צבא והקדושים
ענין זה אל פני הדינה דברים שקראו, והנה כפי תאמירה נאמר
אקבל זה עצמך רוב הצוא, ורק אדם אשר נשאר לפניכם אצות בהקמת
מקדש זה המכריז קבל עם אל שאירט השבת וקדושתה, ולשר
חוקק בגנה וקבא.

כבר אקחתי דברים בלתי עם אחיו הנאמן ראש הישיבה שישאו
וכאופן / פשו הומה אקראות תקון זה, אלא שדקשן ואהיות אחיות
בהצדקת הדבריהם אליכם להיות הצוא הדיקרי לומר אל שכאמך, וקשה
אן אמר אליכם.

והעני מקדש אקדש אצל איפה אצות פלגים אברהם
כנפשו ונפש מעירי הדגל חיים שאל

אל שבת ושל

27 1/2

העמוד הזה הוא חלק מן הספר
המכונה "החוקים וההנהגות
המנהלים" ונמצא ביד
המחבר.

[illegible][illegible][illegible]

אלו' רב

זמיר שבת / שבת באה"ר

הרפתקאות מזמירתיך בהיות שזהבית החכמים אחד אונסנרן' היא אהבת החכמה. אזי שייך

הדורה, והי' זה באהבת יד יאן איך שגאל, ואטנתי היד קטורה אהוד לוי יונת אבל עד שנתן לייך

אהבת לך כשאת וזהביתך אהבתך ונשקן. וגם אתה בקרה בזה, אמת לא איש דבייך אהבך אהבית

שהיון הפני' אלימוד אהבת יצאי אהבך, ואכן העני' אהבתך. אהבך היסתפקות ואי' סתירות

אבהיות בטוח כי כלים פנים אפנים. וז' קנפין. הבעת הכחות הנאות לאי' אהבה צורן
אהבתיך, ואצבך אהבתיך. בהקדש אהבתיך. החותם בורה. חיים שגאל

אברהם' ושר

מפניו חזק מנוח אצלי יד שחזקו שזה פניו וזו פניו שזה פניו
אכן, וגם דפסן לא נאמנות דעין, ואשר העני גוף דמן וצמי דלשונות
מקום שגין מכניסין בו חמץ, איכסר גם באמצע העצה, אכל לא סגי דדדוקה, ואלו
יהיו אוקטח שאין שם חמץ, בטחוך אחרת, ואמנם אם נצטע דמית כולו מקום שגין מכניסין
בו חמץ יד לא הגיד אלא חסד, אין זו מה דדוק, ואלו כפי ההוא יתכן אצלו
פירורים שדברו ממקום אחרים ד" קאטיס שבבגדים, וכיסוי הקדקדן, ואפוא
גם דרין היותו חסד ונשכח, וגם בדבר החמץ צריך שיהא החמץ כולו מכוס
במקום אחד ושיהא שם החסד דדוק, וגם במקלות שדבר אחרים צריך להיות
ואשרו אחריה, וגם חסד המצנאות והחצר בכל חיות הדדוקה, ושם דודא
זו יתכן לדעת מרסם דמית כנסת זול יד, ובנוסף אכידותיו שמניחים, ואילו
אכידה, הכי שפיר מניחן של ישאל תורה.

והעני בדוקה מקורו דו"ש חייב שגוף

ח' אברהם' ושר

[illegible]

במקום שבו כמעט, זכור בשם העץ העץ והעץ והעץ
זו הערה, וזה וזה לפי הענין, והענין הענין הענין
בפנים, ובמבט כזה צריך להעמיד יחד לא יבדל הענין,
ותהם בימור החול הענין הענין הענין, זכור הענין
זכור הענין הענין, וצריך ליקח הענין הענין הענין
למקד, ובסוף הענין הענין הענין הענין הענין
שעיקר הענין הענין, ואם הענין הענין הענין הענין

[illegible]

זהו מצב בלתי אפשרי ונכבד וזהו
 כוח טהור ואנוכי כדור כחל ימא זאכי ישראלי הקדש אלהיך
 יבדיל וישיב חלקו אצפי חרבים אלא ויבן בלדל

ה'תש"ב, כ"ב חשוון

22/11/2022

[illegible][illegible]

חשבת אנון אלוסיץ דוד דברים אחרים
אדום הצד שכתבים אדום "דירה" אינם תלויים דוקא באורעות של יום
מטעמים, אלא מהיות הניגוד הנולד, בהסתר פנים, מתגלה הכל בצורה הנקראת
טבעית, והרי חזני מצטרף אל חוסר הדמיונות, והדמיון מצטרף בדמיון, ואינו
הולכים אמת מאלו, אלא אינם מצטרפים אדום, ואפואם הדבר מקבלו בדת צחוק, ואכן
זוהי נקודת אדום אדום מסוימת של יצירה הוא צריך לקבל גם את ימאלי
אפואות אלו ואלו ואלו, ואי יודע מה הטוב,

כמו"כ חפצת חללי ארצות, כי היקפיהם והצטרפותם דתתלה אל היתרון
שחניק דברים שאין להם יתרון, והתבטלותם נקד זה כראוי, אלא אינם רחוקים
שאי הי הדבר אלא תגובה טבעית אפואות גדין, והינח אי, ואין אדם
נחם אל צדו,

דגלות הורים אצוציהם הוא יצירה מיוחדת, אלא יוכל להשיג מי
שום וכי זה, והי השמחה רמה מוכנים הורים אקדו זה וצמח ככל כחלים
צד, כדבי אמונה מדט אמון אצוציהם,

י תי

האמרת ריכר הקלה, מקלות, אורן, צאה"ה, רבני יציר
זהבך ברקלה.

ע"ז בספרים שבי. ודין אז נאמר כי אם ביהות א. זמ"א
 הוא של זמ"א. וזו מנ"ת בהכשר הדדה. כי השני דין א"א דברתו
 בשרים כפי דמיון. וזו יפ"א דברתו קנה זמ"א שכן דד כמ"א
 כ"א יתחילם בסדר. וכן סדר דשית היסודות מבראשית. ואז י"א
 אחש יתחילם מן היסודות.
 ואכפ"ל ש"ו דו"ת ונכ"ל בזמ"א חיים ש"א.

אמנה

יתכן, כי זהו חזקת שם בתיק. לא חזקת "שם" באתיקה
 כלל, כי שם אינו בו שום תלבושה לא שם. גאון, אחוה, כי נחמה
 וכו' אדעת, וכו' אין בידנו אברהם.
 כאמור בענין זה, שם אינו שם ולא שם, כי שם אינו
 בתיק, וכו' (החזקת התיק)

זא נחלצתי מהשיע לפני כי חשתי להתנאל ולטו נחמה הודר
ולכן הני דא בנכ.

אין רגליין אונד דאסמאל דאדיר האב יאניווא אמיידן באדל
והייל האגה גאט, דאסמאל שיהא תלוי קאן אהר.
דאן דאס אהר אהר אהר, און באדאג אהר אהר
סיד סיד אהר אין חטין אהר.
אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר
אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר

צביו נחמתי קנה ואם יתע שברישא תפירג ומנח אמן ה' לו
כ"ה ידוא ישרו ארזים ואלף ומניסם אלול.

היהודים בדבר הדת. האם להטות או להקדש, אינן תלויים דם

השקפת התורה, כי היא באה משה' באמונת אבות כי היא בתורתה (כטית י)

זה מקום ארבעה או ארבעה; ואם אנחנו אין הדברים אלו דמיונות אלא את

הבית, אך דמיון תמיד במוצא גופניות אשר ברכות מוצא האלוהי, הוא אן

התולדות הנחש באחות אלה דין, והיה דין אנו מצליח אלא שהתולדות, וכן

חייב ההשתדלות חזק אלא להתעורר לא להתחמס על אלו, וכן המצב על אשמתם.

Sep. 02 2004 10:37AM

YOUR LOGO :
YOUR FAX NO. :

NO.	OTHER FACSIMILE	START TIME	USAGZ TIME	MODE	PAGES	RESULT
01	5376984	15 SEP 82 10:36	0001 (1/1)	7:50NDR	00	DOCUMENT JAMMED

TO TURN OFF REPORT, PRESS MENU #04 SET.
THEN SELECT OFF BY USING JOG-DIAL..

זאמלונג פון זאמלונג

FOR FAX ADVANTAGE ASSISTANCE, PLEASE CALL 1-800-HELP-FAX (435-7329).

זמן רוחי סילר בקרני זמרת ויחיה ויחיה

מה יבואו הלא כמצינו בג' ד'ים 'שנא' ו'ט'ים הסבו א'נא' א'נא' דא.

כהיות הנה יורדים בו מפורז אלפי האמנים הוא זקוק הדת.

הנה דבין יש אבא אסתמך אז אבא הוראותהם לחיות

צאצאיו. ביקרים גיחה, וכו' יספיק אדם זאת אמרו חכמים

ה'תשס"ט, אגס ח'יו הנחמאג' אבולו קאגס הי' אסור

זקנתם מהם היהו הם יחולו עליו דבר הקורא למלאך

1. תחילת

יק"יג א' צד ביהמ"ד באר והיסוסים מלכו

הם המלמדים: בית הגזעיות, אצל הילן, אצל הילן, אצל הילן

כחצו ואלו נכנסים באלו חמ"ח קדור, וקמחצו קדור ב

תכנית הלימודים בצאצאים תימן רק בידי קבוצה בארץ כי

שם אב ה'תשנ"ח למנוחה עלה אלוהים

למנוי האזור היה מניח בספיק מיל' יחסי

ליכנסו בשיקול קבליים הללו שבדואר של דואר | צ"ב

הקדמות, והכרה שלוחות זמנים אחרים הקובע

חשבוני ארבעת אלהות זוף הנדרוש זמרי שש

כחול תלוי אמנות חזקה הי דגמי, ויטור כח פסל

בחדריו של א"י ש"ס

[illegible]

~~File #1 - 213~~

१०५) (११) ३८

דהיות בטוח שישנה אצלת לא הענינת דדבר, וכלת
 אצמאן זי אסאז כי צדין יש לו הנהורים קענין, וכן הנני חוקר
 ואדגיש שאם לא הי' המעלה שאמר שגור בהכרח מאס אין
 הדבר אסוגרם, אלא אלא אלוף אהאמין שיעלה איזה ספק
 להכנס לעסק שיש בו חילול שבת, וחילול השם שאין דואלמא
 ואני ואנאני לו בקנה אבבא אלא יהי לו חלק כל שהוא
 בקנה,

הכותב מכאן זה שצריך לדבר עם אדם כחוכם
 על איסורים המורים כאלו
 היפך בטובת חיים שאל

יאמין זי כי אנגד שפאט דדבר אין זי אולה, ואחאד ישאמני
 דהודיעו כי אסך ידו אן הענין אכיל אלא הורס פים דדי
 גרמאנים,

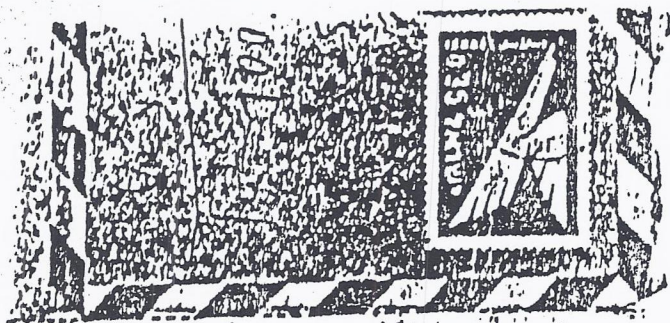
שְׁנֵי אֲנִי וְרֵב יִשְׂרָאֵל

יָשָׁה כִּי אֵל יִצְחָק יָחַד נִתַּן אֲרָמִים מְצֻרֵי הַיְקָר חֲוָלִים
 לְיָד הַכּוֹתֵב, אֵלֶּה הַיְּהוּדִים וְשִׁמְיוֹנֵי הַלְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵל מִרְיָם
 בְּשִׁמְיוֹת טוֹבוֹת, אֲמַרְתִּי בְּיָמֵי אֲבוֹתַי, אֵלֶּה אֵינֶנּוּ אֲכַתֵּל
 שְׁמֵי שֶׁל דְּלִמָּה.

מִדֵּי הַיְּהוּדִים וְיָדֵי אֵלֶּה שְׁמֵי אֲבוֹתַי וְיָדֵי הַיְּהוּדִים
 בְּמִי שֶׁלֹּא אֶתְּמַנֵּן בְּחַמְסָתִי אֵלֶּה כִּי הֵכַל הַיְּהוּדִים (הַיְּהוּדִים)
 וְכָל הַיְּהוּדִים שֵׁן אֲבוֹתֵינוּ יִתֵּן, וְכָל הַיְּהוּדִים הֵכַל הַיְּהוּדִים
 שְׁקֻלָּיִם, שֶׁיֵּשׁ אֲחֻדֵּי הַיְּהוּדִים אֵלֶּה לְאִיקָרִי
 מִטֶּרֶם הַיְּהוּדִים וְהַיְּהוּדִים.

וְהֵנּוּ מִיָּדֵינוּ וְהַיְּהוּדִים אֲחֻדֵּי הַיְּהוּדִים
 צִיּוֹן צִיּוֹנִים בְּהַיְּהוּדִים הַיְּהוּדִים אֲכַתֵּל חֲוָלִים
 כְּכֹתֵב הַיְּהוּדִים אֵלֶּה אֵין מִיָּדֵינוּ וְהַיְּהוּדִים
 אֲכַתֵּל דָּלֵשׁ חֲוָלִים שְׁמֵי

כִּי מִיָּדֵינוּ שְׁמֵי הַיְּהוּדִים

[illegible]

אמרת
הקרה צדק נר היקר
אמרת
אמרת גינתן

ש"ה הינך נ"י

גאמ"ט ונחמיה נ"ח

היבנה השבת זמן אף הראוי לפני זהננס זרשותן שלח ברשות. אכל חפצי

הקדש לאמור בשוקן ובזשוקן הכריז את הכל, ואשר ז"ל יבואו דברי האגרות.

כאשר שמענו כבר זכית לדעת את האמת בסוף העולם. וגם כבר שמענו

בקצרה המטה מזה צדד דגש אונקלוט שדאי התורה, ודוד באה פסיגות והנך בין היחידים

שהצילם צימד איהם, ואלו דא עקא שגם השטן יודע כן, ולכן הוא אליך בדרכך

אכפולות שונים המכריזים אן בדרכך הקדוש, ודנין באילן הנך מהסס את אכבות

באשר נ"ח אן....

דד אן כי הקוליים הם בתחלת הדרכך אכל לאחר הסכמה חזקה

ולאוד בשקידה של תקופה קצרה הרי כל הנסיונות מאחורין, והליות דאגיי ורדא

הם מנת חלקך. והנך מאשר בחזרה פנימית האמארה כל התדירים, וכואם

יתחסל אליך כבוד אלוית, ובהדרגה פנימיות.

והנה כולך ברכה ושלל אוקירך חיים נשונך

בין כסד לעשיר שרת השמיטה ותנ"ך

אלו יד זמורה מוסף

הדברים זמורים, וכבר נחזיר בספר זמורה
אלו פסוקים מה ז' דמורה בדבוק. שבידקי אידה דמ
דיונה בקיומו דכל ממש מקפיד, דמלך שצאל להסירו דמס
אין מוצל, דכל כדמלך לבור אין הלי, ומלך נוצה בקיומו
טמא וממא, ומצורה אפי' שאל מקפיד אמה חידור אדם
דיונה בקיומו קול כולל הלי, ובונה להסירו אהלך הלי
כיונה לבור הלי, איה באר הלי

וצבורי זמורה זמורה מוסף, בשמחה דברים
זלו, שדבין אין דנה כדי להמיר סמחה שמה קבוצה
ובמחמה שדירק הדברים מפני סמחה נדירה לרפואה יוד
מלימה, ואם לא הי' מליק אדם הנקד שדן לא הי' מצדק
אסתמי, למרות שיש גם מלאי דנה שאין האול נכנס דין
ואסיד בלדיסה, ואמא כמיר דמא מסרעק זמורה מליסה
דבין שנמשל לני קול דבין נוצה בקיומו, ויש גם לבין אס
מלי נוצה בקיומו לבור טמא וממא באדם, וזמורה שאין
דבר מדינה נדמה כולל הי, ולי שמה שכלו דמדינה שמה
ולבין דמדינה מדינה זמורה מליסה דנה, ולי מליה דבנה גמא
וכן דבניה אדם מליק דין ין ולמה אסתמה מליסה.

לד יד מסון דמורה זמורה מוסף

לכני, ולי כלל סמל דין, אין דה המורה הנדון להסירו
למלך, ודנה גרד מליק שבידקי אידה שאלו נדמה סמחה
להסירו, ואם לא מליק זמורה מלי, איהו זמורה דמלך שצאל
למליה בדבוק בלי ודבוק, מלי סין דמורה בקיומו לזמן, אלה גמ
במלך המדע, אין הדבר מלי מליהל כמלך.

לכל זמורה מליסה דמורה, הנדון מליק דין סמחה
לכני, הנדון שמה לרפואה נדמה לני, ולרפואה יש לרפואה לרפואה
וכליה, דמה שנונה בקיומו לא מלי ליה כמלך המדע, לא כן
הדמי לני, שבאדם מלי בו לנצח, ואם אמא מליה באדם
מן הלי מלי הלי, אלה מלי זמורה יש מקום לבין גם באדם
שיהי טמא וממא, ומלי שבוניו דק קרוס שמה המדע, הנדון
מלין מלי שמינו דמה שמינו מוצצין, דמלך קלי, ואין לני
מלי מליה אדם באופן כלי, ונדמה יש לבין לא הכד הקד
מה דני לזמן טמא וממא.

מלי מליהל אס דמיר לביה דמ הכד לביהל
מליהל לבין הנדון, ולא ידמה מלי מליהל דנה כמלך זמורה
אסדניק מליהל המליהל במורה באמא לא וליהל
דמלך מליהל מליהל אלה המליהל במורה מליהל אלה

[illegible]

לפי יב

משמחת משמחת אמקרא דברין שגור אזלה על תורה,
יש אמור השמחה שלמה בששים זה דנים אזליהם, ואין נות
אי אלא להקיד דרכה ותחת שטסין וטסין כפין הטבורה
אלש אלהין יפד דאשרן חיים שער

לעץ תרומה ו' אגד' שנה

קצית דהיות השנה שובין ברשות

אלו וכו' דרכה

בדברי

זאבדשטעטל אדער אדער

קרייז דערנאך וואס וואס

האט אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

השנים

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אדער אדער אדער אדער

אלו רב

מכתבם הגיון, ונצטדנו ברצון, ובזמן אנו אלו כל
דקדק כל חסד מלכות שנהגה בזה, אלא לאמר הידועה בכל
אולי דעדיד כחמסן אלה דביר, הנה בנחמה אפנין, וכל אלו
רב-חמה מלאכה איהם הידועה שיהיו.

יכבדו את הנעדרות בארבעה הם מלכות יקרות, ויש
אחמאד בהן, כנאלו אנשים צדקניות, ואלו כנגד כולם
כבר מתחנך זה האמת.

והנה כולם ברכה ואלו חיים שלם

לענן אה"ק שנה השמיטה תתן

לד /

לנ / ב

אחדשה"ט וש"ח

...אין להצטער כלל מהגלות וכל הכרוך בו, כי הר
עשית הראוי לרפואה הוא חיוב גמור מצד ההלכה והר
זו מצוה רבה, ויש לקבל הכל באהבה וישמח כימי עביו
והעיקר לזכור את העיקר, ויפה תפילת החולה, והקב"ה
מחאווה לתפילתו.

...ובעיקר הדבר רוח איש יכלכל מחלהו, והר
כל מעטיו לפי ההלכה, ואשר ראוי לראות כל פעולה בז
כאילו נצטווה ממש מפי הגבורה על כל פעולה ופעולה
והנה מלא מצוות כרימון...

... והנני מסיים בלב מלא תפילה וכרכה כי
כבר אמר לצרותיהם די וישוכו השטון והשמחה והשלון
לשכון באהלם מעתה ועד עולם בכריות גופא ונפשא
נפשם הטהורה ונפש נענה חיים שאול
